

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
OR/ 225 - 81	
DATO 05 MAI 2008	
AN	EKSP.

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref:

Vår ref: 118417-130

Oslo, 30. april 2008

HJEMFALLSSAKEN - DEPARTEMENTETS HØRINGSNOTAT 14. MARS 2008. SUPPLERENDE MERKNADER FRA LVK

Det vises til LVKs høringsuttalelse i overnevnte sak, sendt departementet 8. april 2008. Etter en nærmere gjennomgang av høringsnotatet har LVK funnet det nødvendig å fremme ytterligere synspunkter på enkelte av forslagene.

1. Utleieordningen

Som det fremgår av LVKs høringsuttalelse av 8. april 2008, er organisasjonen sterkt kritisk til forslaget om en utleieordning "for et tidsrom som ikke må overstige 30 år av gangen", slik det uttales på s. 52. LVK mener at en slik utleieordning er sterkt uheldig – ikke bare politisk, men også i forhold til EØS-avtalen, da en slik ordning vil undergrave selve formålet med konsolideringsmodellen.

LVK har samtidig merket seg at departementet i sitt høringsnotat foreslår å oppheve ordningen med bruksrettskonsesjoner – i praksis for ikke utbygde vannfall. Begrunnelsen for forslaget er, etter hva LVK forstår, at en ordning med bruksrettskonsesjoner vil kunne være i strid med formålet bak konsolideringsmodellen. Dette synes å ha sammenheng med kravet om likebehandling av offentlige og private aktører, jfr side 51.

LVK kan ikke se at departementets resonnement her er konsistent. Etter LVKs oppfatning vil en ordning med bruksrettskonsesjoner – forutsatt at den forbeholdes offentlige organer og offentlig eide selskaper - stå i nøyaktig samme stilling som departementets forslag når det

gjelder ervervskonsesjoner. Det ligger innenfor EØS-avtalen å forbeholde slike konsesjoner til offentlige aktører alene.

Det foreligger etter LVKs syn to alternativ til den foreslåtte utleieordning, som begge samsvarer med regjeringens uttalte hovedmålsetning om å styrke det offentlige eierskapet i vannkraftsektoren:

Dersom det anses nødvendig å etablere en utleieordning av lengre varighet, kan en slik ordning forbeholdes *de som er berettiget til å få konsesjon, dvs offentlige organer og/eller offentlig eide selskaper*. På denne måten vil man både opprettholde det offentlige eierskapet og samtidig etablere et utleiemarked, uavhengig av om det offentlige eier eller leier. Man vil da unngå de problemer som er nevnt i LVKs høringsnotat.

Alternativt; dersom regjeringen mot formodning ser det absolutt nødvendig å etablere en utleieordning for alle aktører - både offentlige, private og utenlandske interesser, må utleietiden fortkortes vesentlig. Med bakgrunn i høyesterettsdommen om Gloppen kommune som er nevnt i LVKs høringsnotat, synes det klart at en utleieordning *ikke bør overstige 10-15 år*, og at det ikke gis rett til gjentatte utleieperioder.

2. Vassdragsreguleringsloven og konsolideringsmodellen

Departementet omtaler på s. 62 flg forholdet mellom vassdragsreguleringsloven og konsolideringsmodellen. Departementet foreslår *"at private aktører bør gis anledning"* til å gjennomføre vassdragsreguleringer og *"at det også kan gis konsesjon for reguleringsanlegg der den private aktøren eier kraftverk og vannfall med vilkår om hjemfall."*

Dette innebærer at eierskapsreglene i industrikonsesjonsloven og vassdragsreguleringsloven blir forskjellige.

Departementet begrunner forslaget med at *"det trolig (vil) føre til tap av mulighetene for ny produksjon"* å forby private reguleringskonsesjoner.

LVK er ikke enig i det. Dersom de økonomiske, hydrologiske og konsesjonsrettslige vilkår for en vassdragsregulering er til stede, må det antas – som departementet selv uttaler på s. 63 nest siste avsnitt – *"at de som i tilfelle ville være avskåret fra å få reguleringskonsesjon ville selge vannfallene sine til offentlige selskaper som ønsket å bygge ut."*

Det vil altså ikke føre til at fornuftige vassdragsreguleringer ikke blir gjennomført.

Det er følgelig LVKs syn at departementets begrunnelse for forslaget om endringer i vassdragsreguleringsloven svikter. Når både hensynet til den overordnede målsetningen om

Side 3 av 3.

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar

et offentlig eierskap i vannkraftsektoren og lovtekniske harmoniseringshensyn tilsier det, er det LVKs syn at det bør etableres samme krav til eierskapskvalifikasjon i vassdragsreguleringsloven som i industrikonsesjonsloven.

Med vennlig hilsen

Landssamanslutninga av vasskraftkommunar

Børre Rønningen
leder

Stein Erik Stinessen
juridisk sekretær